

núm. **57** · abril 2011

el
campus
de l'Autònoma

**Com sona
la UAB**

DIRECTOR

Antoni Reig

SOTSDIRECTORA

Pepa Badell

(Producció, maquetació i nous formats)

SOTSDIRECTORA

Elvira Altés (Edició)

CONSELL EDITORIAL

Marta Corcoy, Miquel Àngel Linares,
Manuel López, Xavier Mas de Xaxàs,
Antoni Merino, Fernando Sabés,
Jaume Soriano, Toni Castel

DISSENY ORIGINAL

Pepa Badell

SECRETARIA DE REDACCIÓ

Marta Cabellos

REDACCIÓ

Sílvia Alarcón, Laura Bachs, Marina Caubet,
Marta Delcor, Gemma Dominguez,
Alejandro Lopez, Arnau Margenet, Laura
Mas, Laura Monedero, Ada Mullol, Ricard
Nolla, Laia Nonell, Marc Pastor, Mireia Pla,
Sergio Romero, Mònica Rovira, Zaida Sánchez

FOTOGRAFIA

Laura Monedero, Laura Bachs,
Anna Baeza, Mònica Rovira

MAQUETACIÓ

Sergio Romero, Maialen Escribano

EDICIÓ

Arnau Margenet, Marta Delcor

FOTO PORTADA: Anna Baeza

ADREÇA

Facultat de Ciències de la Comunicació,
Universitat Autònoma de Barcelona
(UAB), Edifici I, Aula I2-117,
08193 Bellaterra (Barcelona)
TELÈFON 935813288
FAX 935812005

EDITA

Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB

PREIMPRESSIÓ I IMPRESSIÓ: Gratesa

La nostra banda sonora

La nostra Universitat té ritme, té música. Està clar que la funció primària de la Universitat és la docència i la investigació, però també compleix un seguit d'altres funcions.

La formació dels estudiants no s'acaba amb les classes, els treballs i els exàmens, sinó que va més enllà. Per aquesta raó la UAB programa un seguit d'activitats i disposa d'organismes i instal·lacions per oferir l'aprenentatge de llengües, per facilitar la pràctica dels esports, per ajudar a desenvolupar les aficions artístiques, etc.

Entre les activitats que promou la Universitat, Autònoma de Barcelona estan les relacionades amb la cultura, des de la música fins a la dansa, passant pel cinema, el teatre, etc. La música presenta una varietat de manifestacions. L'oferta musical és àmplia i serveix per a unir a estudiants i docents de procedència diversa. El ritme que imposen les classes, els estudis, va acompanyat pel ritme musical com a banda sonora per a tots els qui aprofiten aquesta oferta.

En els onze anys de vida d'aquesta revista, hem tractat en repetides ocasions les diverses activitats artístiques i, més específicament, les musicals, i ara volem donar una visió conjunta de tot el que es fa en aquest terreny al nostre campus. Dins dels límits que imposa un pressupost ajustat es desenvolupen al llarg i ample del curs universitari una gran i bastant completa gamma d'actuacions musicals.

Constatem que la UAB no sols és un centre educatiu i de recerca sinó també un lloc de creació artística, de vida musical, en definitiva, tenim una Universitat amb ritme, amb molta vida estudiantil i, també, musical. Ja sabem que no tot són flors i violes, però tenim flors, i també violes.

↳ Antoni Reig
Director

↳ **Volem donar una visió conjunta de tot el que es fa en aquest terreny al nostre campus**

↘ Els estudiants es troben amb una àmplia oferta d'activitats **MUSICALS** per poder demostrar i desenvolupar el seu talent artístic.

↘ 4

ANNA BAEZA

↘ Hi ha professors que busquen altres formes, fora de les habituals, per efectuar la seva **DOCÈNCIA** i millorar la transmissió de coneixements.

LAURA BACHS

↘ 20

↘ Els actes amb motiu del Dia de la **DONA** creixen any rera any a la nostra universitat.

↘ 24

LAURA BACHS

↘ El SAFOR compleix vint anys oferint formació **ESPIRITUAL** a la comunitat universitària amb un programa d'activitats que inclou un cicle de cinema.

ARXIU SAFOR

↘ 28

EDITORIAL: La nostra música, el nostre ritme

2

OPINIÓ: Compartir el camí de la creació artística: Bonaventura Bassegoda i Miquel Martínez

10

CRÒNIQUES: Estudiant les revolucions de la *primavera àrab*

15

ENTREVISTA: Enric Marín, al front de la radiotelevisió catalanes, ens parla de periodisme

16

PERFIL: Ramón Serra ha tornat als estudis després de tretze anys de parèntesi

31

abril 2011

La UAB ofereix la possibilitat de participar en una àmplia varietat de cursos i formacions musicals a tots aquells estudiants que comparteixen una mateixa afició: la música.

FOTO: MÒNICA ROVIRA

És igual l'edat, l'idioma o la cultura a la qual es pertanyi. La música té la facultat d'apropar les persones i deixar de banda totes les diferències. Segurament per això es considera el llenguatge universal per excel·lència. Tothom en pot gaudir, encara que de maneres molt diverses. Hi ha qui l'escolta i d'altres que la interpreten. La UAB dona l'oportunitat de ser membre de diferents formacions musicals.

Estudiants amb talent per a la música

Estudien Pedagogia, Filologia Anglesa, Biologia... i al sortir de la facultat canten i toquen els instruments amb devoció. Cada any, estudiants de totes les facultats s'inscriuen en les activitats musicals de l'Autònoma com a part de la seva formació.

Més enllà de les titulacions relacionades amb la música, l'Edifici d'Estudiants (ETC) acull el programa *Cultura en Viu*, que comprèn els diferents tallers musicals que ofereix la Universitat. Entre ells hi ha l'Orquestra, el Cor, el Taller de Veu, l'Òpera Oberta i el Combo.

El Cor i l'Orquestra

L'Orquestra és una de les formacions amb més tradició de la Universitat. L'any que ve complirà quinze anys. Jesús Badia dirigeix des de 2002 els vint

membres de l'agrupació. La majoria dels qui participen porten alguns anys a la Universitat i volen provar noves experiències.

Per a Badia, els principals objectius de l'orquestra són "passar una bona estona, difondre la música entre els habitants de la UAB i tastar repertoris nous". Per aconseguir-ho, organitzen concerts al campus al final de cada semestre. També participen al *Cicle de Concerts de Corals i Orquestres Universitàries*. A més, de tant en tant, actuen conjuntament amb els cantaires del Cor de la UAB.

Al Cor, 30 alumnes sumen el seu talent per esdevenir una sola veu de la mà del Poire Vallvé, director des de 2002. La formació fa una important tasca a la Universitat, ja que és qui s'encarrega d'acompanyar amb música

els actes institucionals de la UAB. "De seguida que entres al Cor ja participes en concerts", comenta el Xavi, estudiant de segon curs de Musicologia. I és que tenen una agenda carregada d'actuacions on destaquen els festivals de Nadal i de primavera de la UAB. A més, l'activitat dona dret a sis crèdits de lliure elecció.

Al cor trobem alumnes d'estudis i procedències tant diverses que inclús hi ha alguns Erasmus que aprofiten la seva estada per participar-hi. La majoria han passat per altres formacions corals o dominen algun instrument. "Els alumnes que venim aquí ja hem fet altres coses; venim aquí a gaudir de la música", explica l'Iris Vila, estudiant de Filologia Anglesa.

Mentre el grup assaja, el Poire dirigeix amb subtils indicacions, impercep-

tibles per a l'oïda profana. "Cerquem un desenvolupament de les capacitats expressives en el llenguatge que és la música", explica el director.

Afinant l'instrument

Per cantar bé, però, és necessari tenir una bona tècnica. D'això se n'encarrega l'Esteban Donadío, director del Taller de Veu. Tot i que per apuntar-s'hi cal superar una prova prèvia, es tracta d'una iniciació a la tècnica del cant per a aficionats. "Només cal saber afinar i no tenir problemes de veu", indica Donadío.

Aquest any, són vuit els estudiants que cada dimarts gaudeixen amb el seu instrument més preuat: la veu. Abans de cantar, però, cal preparar tot el cos, i per això comencen amb exercicis de relaxació. Després és el torn de la tècnica respiratòria, ja que, segons el professor Donadío, "una bona respiració és la base per cantar bé".

Amb un piano d'acompanyament i el bon humor que afina a l'aula, la Vida Portell, estudiant de segon curs de Biologia, s'ho passa d'allò més bé a les classes. A la Vida li agrada cantar des que era ben petita, i malgrat que no s'ofereix un segon nivell del Taller de Veu, té clar que, d'una manera o altra, l'any vinent seguirà cantant.

El curs, d'altra banda, dóna dret al reconeixement de tres crèdits de lliure elecció. Això és el que va animar a apuntar-s'hi a l'Àlex Chaler, que és a punt de llicenciar-se en Filologia Catalana. "Amb aquest taller t'enriqueixes com a persona, aprens coses diferents, i no estàs tota l'estona assegut en una aula escoltant a un professor parlar", opina l'Àlex, per a qui la música és "el millor invent que s'ha fet mai en tota la història de la humanitat".

LAURA MONEDERO

El Liceu a la UAB

L'Òpera Oberta permet veure en directe les òperes que s'estan representant al Gran Teatre del Liceu sense haver de

reservar seient. El taller consisteix a oferir, prèviament a la retransmissió en directe de l'òpera, una conferència relacionada amb l'obra que s'interpretarà al Liceu. Generalment,

la conferència es fa una setmana abans del concert. Tot i que no és el mateix que veure-ho en directe, els participants poden gaudir de l'actuació a través d'una gran pantalla

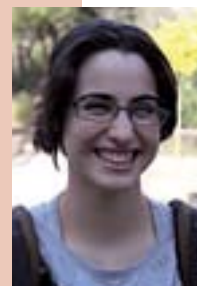
MÒNICA ROVIRA

d'alta definició. Aquesta conferència té l'objectiu de contextualitzar la obra i permetre una millor comprensió de l'òpera que, posteriorment, els alumnes del curs podran veure.

Francesc Cortés, professor d'aquesta activitat, assegura que es tracta d'un programa pedagògic que atrau uns perfils d'estudiants molt diversos. De fet, la meitat d'alumnes d'aquest curs

➤ Els alumnes de cada taller tenen el seu **INSTRUMENT** que cal **AFINAR** bé abans de començar.

➤ **Iris Vila:** Estudiant de Filologia Anglesa. "A tots ens agradaria dedicar-nos professionalment a la música, però és molt difícil poder viure només d'això. De moment, em conformo amb poder gaudir-ne cantant al Cor de la Universitat".

➤ **Joan Antoni Cabrer:** Estudiant de doctorat en Física. "Està molt bé que des de la pròpia Universitat tinguem l'oportunitat de poder tocar en un grup com aquest, al nivell de qualsevol escola de música. És una llàstima que a vegades no poguem tocar tan com voldríem!".

➤ **Xavi Cisneros:** Estudiant de segon curs de Musicologia. "Ara mateix els de segon som els alumnes més antics del grau. La principal sortida professional per a la majoria segurament serà la docència. També hi ha oportunitats en el món de la gestió cultural de la música".

➤ **Georgina Rovira:** Estudiant de segon curs de Musicologia. "A més de participar en el cor, formo part d'un grup de rock amb el que fem concerts de tant en tant. Gairebé tots els alumnes dels tallers de música fan altres coses apart o n'han fet alguna vegada".

➤ **Cada any**, estudiants de totes les facultats s'inscriuen en les activitats musicals de l'Autònoma com a part de la seva formació

➤ **"Amb aquest taller t'enriqueixes com a persona, aprens coses diferents, i no estàs tota l'estona assegut en una aula escoltant a un professor parlar"**

➤ Un alumne del **COMBO** assaja un dels temes del repertori.

formen part de la Universitat d'adults de la UAB. Betlem Salomo, estudiant de Musicologia, creu que és un bon sistema per poder veure òperes (un total de vuit, d'estils diversos) amb la sort que, prèviament, gaudeixen d'unes explicacions que ajuden a entendre-ho tot millor. L'activitat, que es pot convalidar per dos crèdits de lliure elecció, es realitza a la Fundació UAB, a l'edifici de la Casa de Convalescència de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

El Combo de la UAB

Per a aquells que volen més ritme, hi ha el Combo de la UAB, on el plat estrella és la música negra (*soul* i *funky*), encara que també s'hi fan tastos de *latin* i

jazz-fusió. El Combo es reuneix cada dijous per assajar sota la direcció de David Muñoz, que a banda de portar el Combo i ser professor de l'Aula de jazz del Liceu, és músic del grup Gnapposs Quartet i guitarrista d'Els Pets. La formació d'aquesta banda varia segons els instruments que toquen els seus membres. Enguany, es tracta d'un octet (bateria, baix, teclat, flauta travessera, saxo alt, saxo tenor i dues guitarres elèctriques). Molts dels seus integrants són ja veterans. Això de la música enganxa i el bon rotllo també. Membres de la formació asseguren que el Combo de la UAB és de les activitats que més han gaudit de tota la carrera. El guitarrista d'Els Pets afirma amb contundència que aquest any hi

Colaborant amb l'ESMUC

➤ **OBRES INÈDITES** Cada any els alumnes de composició de l'Escola Superior de Música de Catalunya creen una peça específica tant pel Cor com per l'Orquestra.

➤ **ANY DE LA QUÍMICA** El Cor i l'Orquestra posaran música a la celebració d'aquest "Any de la Química" a la universitat de la mà de l'ESMUC. Els seus alumnes han compostat la obra "De rerum natura d'Arnau Tordera", una peça musical basada en un poema del químic i poeta Àngel Terron. La peça serà estrenada al mes de maig.

ANNA BAEZA

➤ **Encara que la projecció del Combo és fonamentalment dins de la pròpia UAB, alguna vegada han fet concerts fora del campus universitari**

➤ **“Amb Bolonya es redueixen moltíssim les hores dedicades a l’especialització i això farà que baixi molt el nivell de música”**

ha un nivell molt alt que els permet interpretar temes com *Nyack* (de Letuuce) o *Just Kidding* (de Michel Camilo), entre d’altres. El mateix David Muñoz ja repeteix per sisè any consecutiu. Encara que la projecció del Combo és fonamentalment dins de la pròpia UAB, alguna vegada han fet concerts fora del campus universitari, com per exemple al centre cultural Cosmocaixa o a les Festes de Gràcia.

Els estudis de música

A banda dels tallers, la Universitat ofereix titulacions oficials de grau relacionats amb la música. Hi ha estudis de grau encaminats a la formació de docents en especialitats musicals i en

l’estudi acadèmic de la música. Com a la resta d’universitats públiques, no existeixen actualment titulacions de formació pràctica. “No crec que la universitat pública aculli mai estudis pràctics de música, ja que requereixen molts recursos i grups reduïts”, indica la Georgina Rovira, estudiant de Musicologia, un grau dedicat a formar professionals per a la gestió cultural i la investigació de la música. Aquesta nova titulació és fruit del procés de transició cap als graus.

La llicenciatura d’Història i Ciències de la Música de segon cicle s’ha integrat a Musicologia. La Maria de Palol, que estudia aquesta llicenciatura, és crítica amb el canvi: “Actualment som un grup d’unes quatre persones. A Mu-

sicologia les classes són de 80 alumnes i les possibilitats no són les mateixes”. Els estudiants de la diplomatura de Mestre en Especialitat d’Educació Musical també estan vivint aquests canvis. Aquests estudis s’integraran en el grau de Mestre en Educació Primària en forma de menció, la qual cosa implica una reducció d’hores lectives d’especialització: de 68 crèdits, es passa a 30. A més, tota la docència de les assignatures de la menció queden concentrades en el quart curs.

➤ **Marta Delcor
Mireia Plà
Sergio Romero
Mònica Rovira**

Sort que sempre ens quedarà la música

Som molts els joves que compaginem els estudis universitaris amb una feina, i a més busquem moments per gaudir de les nostres aficions. Aquest tercer element, ja se sap, sol quedar en un segon terme perquè no és remunerat ni necessari pel currículum.

Tanmateix, és molt important saber divertir-se i trobar moments per poder gaudir del teu esport preferit, quedar amb els teus amics, veure una bona pel·lícula, sortir de festa... O fer música. Els qui tenim la música com a afició principal sabem el que és tancar els ulls i tocar, sigui l'instrument que sigui, amb ànima, de cor, amb passió. Automàticament s'obliden tots els possibles maldecaps grisos i insulsos del dia a dia.

I precisament a la Universitat Autònoma de Barcelona hi ha diverses iniciatives de caire cultural, un fet lloable i que tant de bo vagi a més. Un servidor, per exemple, toca al Combo UAB, un grup on treballem un repertori de música negra, bàsicament *funk*. Versionem artistassos com Lettuce, Soulive, Scott Henderson, John Scofield, Average White Band, Mike Stern... Grans exponents, majoritàriament nord-americans, de l'excel·lent música negra que es va fer a finals del segle passat.

Al Combo hi regna el bon ambient, amb grans companys, aprenentatge musical i un director que transmet una gran passió pel que fa, més enllà de les notes a final de semestre o dels diners. Música, en essència. Sense interferències que l'embrutin. Tot un luxe poder-hi tocar. Per formar part del Combo es convaliden cinc crèdits de lliure elecció cada curs. Són pocs tenint en compte les hores que hi dediquem, però és el de menys, perquè els membres del grup no ho entenem com una assignatura, sinó com un divertiment. No hi anem en absolut pels cinc crèdits. De fet hi ha components del grup que ja han acabat els seus estudis a la UAB i segueixen al Combo.

De tots els crèdits superats per llicenciar-me, els del Combo seran els menys relacionats amb la meua carrera. Curiosament, és precisament aquesta activitat, la més allunyada del que estudio, la que m'ha fet gaudir més en aquests quatre anys a la Universitat.

I a tot això, la majoria dels nous segueixen sota terra, el preu de l'habitatge continua prohibitiu i segueix sent complicat treballar i estudiar i no morir en l'intent. Encara sort que sempre quedarà passar-se els dijous al matí pel local d'assaig a tocar una mica i espantar les penes, les pors i les decepcions.

LAURA MONEDERO

 Miquel Martínez
Estudiant de la UAB

➤ Aquesta activitat, la més allunyada del que estudio, és la que m'ha fet gaudir més en aquests quatre anys a la Universitat

Compartint el camí de la creació artística

El programa Cultura en viu, que és el moll de l'os de la política cultural de la UAB en relació a la música no busca simplement fer una programació d'actuacions musicals per a determinades ocasions festives al campus, sinó oferir la possibilitat de viure la música a tota la comunitat universitària. La nostra Universitat té, en efecte, diversos campus, però és evident que concentra a Bellaterra el gruix més destacat del col·lectiu universitari. Aquest és un fet obvi que la fa molt singular respecte de les altres universitats del nostre entorn.

Tot i que tenim gran proximitat física amb Cerdanyola i presència a Sabadell, aquestes poblacions no ens veuen, ni ens han vist mai, com uns agents possibles de la seva programació cultural, ja sigui en música, en teatre, en cinema, en dansa, en exposicions i, fins i tot, en oferta esportiva. A determinades ciutats petites o mitjanes, l'oferta cultural universitària és una peça important i, a voltes, determinant per a la seva vida cultural ciutadana. La UAB ha assumit amb naturalitat que no té un teixit urbà proper i, per això, no pot exercir, encara que ho volgués, aquesta funció. D'aquí el sentit de la nostra proposta: fer present al campus les aficions culturals i artístiques de la comunitat universitària, estudiants, PDI i PAS.

També venen grups musicals diversos a fer actuacions puntuals, però no és aquesta la nostra prioritat. El que volem és potenciar la vivacitat del nostre Cor, de la nostra Orquestra, del nostre Combo i del grup estable de dansa. També que el programa Òpera oberta que presenta cinc retransmissions d'alta qualitat en directe de funcions d'òpera des del Liceu i del Teatro Real de Madrid, tingui el màxim d'inscrits per tal de fer conèixer aquest espectacle entre els joves. Aquest any, a més, les òperes es poden seguir en el marc excepcional del Saló d'Actes de la nostra Casa de Convalescència a l'Hospital de Sant Pau.

Viure l'experiència d'escoltar els concerts del Cor i de l'Orquestra, o veure l'actuació del grup estable de dansa a la fi de cada curs acadèmic, us puc assegurar que a mi em fa sentir molt orgullós de la nostra Universitat. Sovint, els cantaires del Cor i els músics de l'Orquestra i el Combo ja canten en altres cors no universitaris, o estudien o fan música pel seu compte en altres llocs, però que la Universitat sigui també un lloc on compartir i desenvolupar aquestes aficions fa evident que la formació superior no s'ha de limitar a uns coneixements tècnics dins un àmbit de coneixement concret. També ha de ser formació en un sentit més ampli, també ha de poder incloure, per a aquells que ho desitgin, una formació cultural i artística compartida, entre altres coses perquè la Universitat no només forma professionals competents, també vol fer millors ciutadans. El camí de la creació, el camí de les arts i de la música, és una de les vies possibles en aquesta direcció.

LAURA MONEDERO

Bonaventura Bassegoda

Vicector de Transferència Social i Cultural
Membre del CEO de la UAB

➤ Fer present al campus les aficions culturals i artístiques de la comunitat universitària

abril 2011

**Aprofita l'estiu,
aprèn idiomes!**

**ARA ÉS
EL MOMENT!**
Consulta la nostra
oferta estiuenca

**Anglès,
francès, italià,
alemany i japonès**

**A partir
dels 16 anys**

uab.cat/uab-idiomes

“Competir ja era molt, era un somni”

➤ **MÒNICA AGUILERA**
Primera espanyola en aconseguir guanyar la 'Marató des Sables'

LAURA BACHS

Per què vas participar a la Marató des Sables, la cursa més dura del món?

És un referent pels que competim en la llarga distància. Ho veus per televisió, coneixes gent que hi ha anat... És un somni, i una vegada a la vida hi volia anar.

En què consisteix aquesta marató?

És una cursa pel desert d'uns 250 quilòmetres amb autosuficiència –t'has de portar el menjar i la roba a sobre—. Es competeix per etapes, en total has de completar sis etapes en set dies.

Com és ser la primera espanyola que ha aconseguit aquesta fita?

No vaig participar amb la idea de guanyar, però sí pujar al podi. Sabia que cap espanyola ho havia guanyat, però no n'era conscient.

Què vas pensar després de fer 250 quilòmetres en set dies?

Per fi acabo! (rialles). Els dos últims dies vaig patir moltíssim. Va influir la pressió, el fet d'estar al davant. Els companys et van dient: "Ànims, que guanyaràs". Jo volia acabar, per mi competir ja era molt, era un somni.

Com et vas preparar?

Cal entrenar i ser disciplinat. Psicològicament el que t'ajuda és l'experiència d'haver estat molts anys competint.

Quin és el proper repte que t'has proposat fer?

Reptes sempre n'hi ha molts (rialles). M'agrada buscar curses diferents per poder viatjar i conèixer llocs nous. M'agradaria anar a l'Himàlaia al mes de novembre.

➤ **Zaida Sánchez**

abril 2011

campus 13

40 anys de la Facultat de Comunicació

LAURA MONEDERO

Crònica

👉 Zaida Sánchez

La Facultat de Comunicació fa 40 anys i el mes de març es van dur a terme diferents activitats per tal de celebrar-ho. El 2 de març, professors i futurs comunicadors van assistir al primer acte, *Ser comunicadors avui, sou necessaris*, una conferència on el convidat d'honor va ser el periodista Ramon Pellicer.

Amb un ambient entusiasta i distès, l'acte es va iniciar amb el vídeo *Ser comunicadors avui, sou necessaris*, on es van intercalar missatges de motivació i obres fotogràfiques que ja formen part de la història. El tret de sortida va venir de la mà del degà de la Facultat, Josep Maria Català. El degà va fer un recorregut per la

història de la Facultat i va expressar un desig comú: "Que la Facultat ajudi a la Universitat a posar-se al lloc on ha d'estar. Se'ns contempla com un espai de transició i la Universitat ha de ser molt més que això".

Un cop acabat el discurs del degà, va ser el torn del presentador del *Telenotícies Vespre* de TV3, Ramon Pellicer. El periodista va expressar els seus sentiments al tornar al lloc on va estudiar i on també va ser professor: "Em sento com a casa, i vosaltres sou els meus futurs col·legues". El presentador va recordar les vivències dels seus anys d'estudis a la Facultat de Comunicació i va voler motivar els assistents en aquests anys d'incertesa: "Hem d'estar convençuts del que volem fer, hem de ser tenaços i constants [...] L'important és tenir ganes".

En aquest acte, a més, es va donar a conèixer el guanyador del *Concurs del Logotip del 40è Aniversari de la Facultat*. Albert González Ortiz va ser el vencedor "per la manera de transmetre els conceptes d'innovació, futur i dinamisme", tal com va manifestar el jurat.

Una conferència molt interessant on hi va haver cabuda per a la motivació, la conscienciació i els records de tota mena, i que va concloure amb una frase entusiasta, per recapacitar, de la mà de la vicerectora de Relacions Institucionals de la UAB, Maria José Recoder: "Tenim la sort d'estudiar on estudiem".

👉 **"Hem d'estar convençuts del que volem fer, hem de ser tenaços i constants"**

abril 2011

campus 14

Estudiant les revoltes al món àrab

Crònica

➔ Sergio Romero

Les revoltes populars al Nord d'Àfrica i Orient Mitjà són un fet històric amb moltes incògnites per desvetllar. Així s'exposà a la taula rodona "*Revoltes al Nord d'Àfrica i Orient Mitjà. Per què ara?*" que va tenir lloc el 4 de març a la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia. I és que tal com van admetre els participants, trobar les causes de l'esclat de les mobilitzacions és un repte sense una solució clara.

Com era d'esperar amb un tema de tanta actualitat, l'aula es va omplir de gom a gom per sentir la visió de quatre professors especialistes en la matèria. La profesora de Relacions Internacionals Laura Feliu, va obrir

l'acte, acompanyada dels professors Ferran Izquierdo, autor de *Poder y regímenes en el mundo árabe*, José Sánchez García, investigador de la Juventut de Ciutat de El Caire; i Eduard Soler, coordinador del Centre d'Estudis i Documentació Internacional de Barcelona (CIDOB).

En intervencions de vint minuts, cada ponent va intentar desgranar els diferents motius de les accions del poble àrab. Unes revoltes que, segons Izquierdo, eren difícilment previsibles, i que per Sanchez tenen sobretot un fonament generacional. Els joves volen derrocar no només els governs actuals, sinó també trencar amb l'organització social tradicional del món àrab, que separa de forma categòrica a joves i adults, a homes i dones. Aquest va ser el focus del debat que es va donar més tard.

Alguns oients, entre els quals es trobaven musulmans i persones amb experiències a països àrabs, varen replicar les al·lusions a Occident com a referent democràtic. Discrepaven en que la joventut musulmana desitgi assolir tot allò que conforma la nostra cultura, sacrificant així la seva identitat musulmana. I és que, al cap i a la fi, Occident s'ha mostrat poc actiu davant les revoltes.

La solidaritat amb les protestes que hi ha a diferents països va ser també una de les preocupacions del públic. La falta d'accions de suport fa que quedi una pregunta a l'aire: "Què fem nosaltres, com a individus i com a societat, per la causa àrab?".

➔ **Trobar les causes de l'esclat és un repte sense una solució clara**

«Tenir vocació docent obliga a connectar amb el món»

➤ ENRIC MARÍN
President de la CCMA

Malgrat el cost de temps i esforços que suposa ser president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Enric Marín no s'ha volgut desvincular de la UAB. Ara, complets dos anys des que va assolir la presidència de la CCMA, ens parla de la Universitat i de la canviant situació audiovisual.

A l'abril s'han complert dos anys del seu nomenament com a president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Aquest és el projecte més ambiciós de la seva carrera?

A banda del que és la universitat, que és la meua professió i al que he estat dedicat sempre, des d'un punt de vista estrictament del que és motivació professional, aquest és l'encàrrec que més em motiva.

Més de 30 anys fent de professor, i ara segueix combinant aquesta feina amb el seu càrrec a la Corporació. Què li aporta el contacte amb els estudiants?

Tenir vocació docent obliga a connectar amb el món. Hi ha dues actituds: una que és pensar que els estudiants cada cop són pitjors i que no se n'adonen de res, o una altra que és veure en els estudiants l'oportunitat de connectar-te amb el món. Jo crec que això és un privilegi dels professors, ja que tens la doble via per estar en contacte amb la realitat. Tens la via de la investigació, i també la del contacte amb les noves promocions.

No ha deixat d'estar en contacte amb la UAB des que va fer la carrera: el doctorat, la docència i, del 1991 al 1995, el deganat. Ha canviat molt la Universitat?

LAURA BACHS

abril 2011

campus 16

El món ha canviat més en els darrers 30 anys que el que havia canviat en el segle anterior. Ha canviat l'economia, ha canviat la política... i, per tant, la universitat també ha canviat molt. Tinc la impressió de que potser la universitat no ha canviat tant com hauria hagut de canviar; però ha canviat molt.

I què és allò que hauria d'haver canviat a la universitat?

Segurament, els universitaris no hem assumit la radicalitat del canvi social. No hem transformat amb suficient profunditat la cultura pedagògica, no hem assumit tampoc el canvi de cultura de govern amb el nou entorn...

L'alumnat, tampoc tenen prou esperit crític o ganes de canviar les coses?

Podria ser, però això no és culpa dels estudiants, és més aviat culpa del sistema universitari. El sistema docent dels últims 25 o 30 anys ha estat un sistema massa unidireccional, massa productiu. Les classes magistrals són molt útils per a transmetre segons quin tipus de coneixements, però hi ha altres tipus de coneixements que requeririen una dinàmica molt més dialogant entre el professor i l'estudiant. En principi, representa que Bolonya intentaria anar per aquesta línia.

Com a professor de Periodisme, considera que s'estan perdent els valors de l'ofici?

Tenim un problema, i és que tendim a tenir una visió molt *presentista* del món i a idealitzar de forma sistemàtica el passat. El periodisme sempre ha estat una cosa fantàstica, i una merda. Sempre hi ha hagut periodisme absolutament vomitiu, però al mateix temps el periodisme sempre ha estat l'única finestra possible al món.

Quina perspectiva té ara la televisió, la ràdio... la Corporació en el conjunt d'Internet?

La Corporació d'aquí a uns anys s'ha de convertir en una gran fàbrica de continguts pensats per tot tipus de

👉 **«Els universitaris no hem assumit la radicalitat del canvi social. No hem transformat amb suficient profunditat la cultura pedagògica»**

👉 **«És un sistema molt exigent, tal i com està definit en el paper Bolonya, que si surt bé pot ser fantàstic, però si surt malament pot ser un desastre»**

👉 **«Sempre hi ha hagut periodisme absolutament vomitiu, però al mateix temps el periodisme sempre ha estat l'única finestra possible al món»**

finestres. Hem d'atendre simultàniament els públics que estan acostumats a consumir televisió de forma tradicional i també els públics que cada cop més acostumen a consumir producció audiovisual d'una forma més pròpia. Hi ha una tendència molt gran a les descàrregues.

Ara que parlem de la importància que té Internet... pot ser també una via de finançament?

En termes absoluts, el volum del negoci de la publicitat a Internet encara és molt petit. Nosaltres, per exemple, no podem compensar la pèrdua de la publicitat a la ràdio i la televisió amb l'increment de la publicitat a Internet.

I un model com el de Televisió Espanyola, només amb subvenció pública, no seria sostenible?

LAURA BACHS

👉 **«Amb la que està caient ara, renunciar als ingressos publicitaris i fer recaure tot l'esforç íntegrament a la ciutadania no seria adequat»**

abril 2011

**can
pus 17**

«Quan s'acabi aquest encàrrec tornaré a la universitat. Tinc molt clar que em jubilaré de professor. Sóc feliç fent de professor»

De braçet amb la política

→ **EDUCACIÓ** Enric Marín és doctor en Ciències de la Informació per la UAB. És professor titular de la UAB des de 1978 a la Facultat de Ciències de la Comunicació, de la qual va ser-ne el degà entre els anys 1991 i 1995. Ha participat en alguns programes de doctorat de la URL, la UOC i la pròpia Autònoma.

→ **LLENGUA** Marín és membre de la Societat Catalana de Comunicació i, en conseqüència, de l'Institut d'Estudis Catalans.

→ **CÀRRECS** Havia estat membre del Consell d'Administració de la CCRTV uns anys abans que es convertís en el president de la Corporació (actualment CCMA). A més, ha ocupat el càrrec de secretari general de Comunicació de la Generalitat.

La Corporació no pot prescindir de la publicitat perquè la situació econòmica no ho permet, i perquè competim amb Antena 3, Telecinco, Cuatro, laSexta, TVE-1... unes televisions que tenen un mercat molt més gran que el nostre. La normalització del paisatge audiovisual català també passa perquè hi hagi publicitat en català. Si no la fem nosaltres, no la farà ningú. A més, també tenim la funció d'estimular la indústria comunicativa i publicitària a Catalunya.

Però, per quin motiu no és suficient la inversió pública?

Aquest any nosaltres hem rebut 334 milions d'euros. Fent la comparativa de TV3 amb altres televisions nacionals europees (Finlàndia, Suècia, Dinamarca, Suïssa, Bèlgica...) hi sortim ben parats, no

costem més diners al contribuent català del que costa una televisió nacional d'un país de la nostra dimensió a Europa. Amb la que està caient ara, renunciar als ingressos publicitaris i fer recaure tot l'esforç íntegrament a la ciutadania no seria adequat.

Fa uns mesos va tenir lloc la fusió de Cuatro i Telecinco per afrontar la mala situació econòmica. Com està el finançament en els mitjans de la Corporació?

Aquest any el pressupost partia del supòsit que hi hauria una aportació de diner públic equivalent a 360 milions d'euros. I al final, 30 milions que havien d'arribar no han arribat i sabent que la voluntat del Govern actual és tornar a aplicar més austeritat, estem una mica al límit. Segurament, si hi ha una reducció important de l'aportació de diner públic, això acabarà afectant a la qualitat del servei.

A què es refereix exactament?

El servei públic és car. És molt més fàcil i econòmic fer programes com *Sálvame* o *El Diario*, però la televisió pública no pot entrar a competir, afortunadament, amb la *teleescombraria*. Estem subjectes a un mandat marc que fixa el Parlament de Catalunya, i estem controlats pel CAC. Per tant, com que no tindriem producte de qualitat per competir amb la *teleescombraria*, i tampoc podem fer *teleescombraria*, perdem qualitat i audiència.

Quina seria la situació ideal pel futur de la Corporació?

L'ideal seria que, d'aquí a quatre o vuit anys, la Corporació hagués reforçat el seu paper i s'hagués consolidat. La qual cosa vol dir que s'hauria sabut adaptar perfectament a les noves formes de comunicació i que hauria reforçat la seva centralitat en el paisatge audiovisual de Catalunya.

 Mercè Badia
Pau Esparch

L'Estatut a Estrasburg: una qüestió de drets humans?

Quatre anys de deliberacions al Tribunal Constitucional van concloure amb una forta retallada de l'Estatut. Però la lluita no va acabar aquí. El futur de l'Estatut està ara en mans del Tribunal d'Estrasburg.

Carles Puigdomènech, Quim Torra, Jordi Cortada i Pere Navalles (d'esq. a dreta), amb una còpia de la **DEMANDA** contra la sentència de l'Estatut.

ADA MULLOL

A principis de gener, l'advocat Jordi Cortada i l'editor Quim Torra van presentar un recurs al Tribunal Europeu dels Drets Humans contra la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya.

L'acte de presentació pública del recurs va tenir lloc a l'Escola Universitària Salesiana de Sarrià, a Barcelona, centre adscrit a l'Autònoma. Jordi Cortada va comentar que el principal argument del recurs és la violació d'un article de la convenció europea que diu que "tot europeu té dret a un tribunal imparcial" i "a una resolució dins un període raonable". Quim Torra, fent referència als motius que els havien impulsat a dur a terme la demanda, va

afirmar: "Creiem que cada català té el deure de servir el seu país com millor pugui i sàpiga".

La demanda ja ha estat sotmesa a una primera anàlisi d'admissibilitat. "Creiem que en uns sis mesos, com a molt, sabrem si l'han admès o no", augura l'advocat Jordi Cortada. I comenta que "si admeten la demanda, enviaran un qüestionari a l'Estat espanyol demanant explicacions i posteriorment, hi hauria una sentència".

La implicació universitària

Pere Navalles, professor del Departament de Comunicació Audiovisual i Publicitat, ha estat un element clau

a l'hora de donar visibilitat al procés. "Actualment ja tenim més de 13.000 adhesions de catalans que ens han donat suport", comenta. Al Tribunal d'Estrasburg no s'hi pot concórrer com a col·lectiu o institució, només com a persona física, però Navalles assegura que reben "amb especial satisfacció les mostres d'adhesió que venen de la família universitària". El president de l'associació catalanista El Matí, Carles Puigdomènech, recolza la iniciativa i afirma: "No sabem com acabarà aquesta aventura, però haver-ho intentat ja ha valgut la pena".

Ada Mullaol

abril 2011

campus 19

ANNA BAEZA

Docència alternativa: una altra forma d'aprendre

Tot i que la docència pot semblar monòtona, existeixen cada cop més noves formes alternatives d'educació. El principal objectiu que es proposen coincideix: aprendre pensant.

A poc a poc, estan desapareixent les tradicionals formes de docència, com les classes magistrals o la pissarra digital, per donar pas a noves formes, molt sovint, alternatives. L'objectiu, tot i que continua sent l'aprenentatge de continguts, s'assoleix de formes diferents a les convencionals. Ja sigui mitjançant l'ús de les TIC, o bé d'un cara a cara més proper entre docent i alumnat, aquestes formes alternatives de docència busquen l'adaptació constant als nous temps i el màxim aprofitament de les classes, ja siguin presencials o interactives.

De les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) com a eina d'aprenentatge s'encarrega el grup d'investigació Didàctica i Multimèdia (DIM-UAB) del Departament de Pedagogia Aplicada. El seu director, Pere Marqués, explica que l'objectiu principal del DIM és promoure "la separació entre la memorització tradicional de continguts i la pràctica innovadora".

Marqués assegura que les TIC no garanteixen la innovació docent, sinó que l'important són "les activitats que el professor prepara amb l'ajuda de

abril 2011

el
camí
plus 20

LAURA BACHS

➤ **Una experiència innovadora** és l'assignatura de lliure elecció Història Antigua a través del Cinema

➤ **Elvira Teruel, té com a objectiu principal de la docència que els estudiants s'espolsin l'avorrimt**

LAURA BACHS

➤ **L'Elvira Teruel, Jordi Cortadella i Borja Antela entenen que es pot fer docència d'una manera **ALTERNATIVA**.**

➤ **Recolzar la docència**

La Unitat d'Innovació Docent en Educació Superior (IDES) recull experiències docents innovadores a la UAB. Una d'aquestes és la creació d'un atlas fotogràfic de l'anatomia del ratolí, ja que té una gran semblança amb el genoma de humà i, actualment, no hi ha cap llibre d'aquestes característiques al mercat. Segons els responsables d'aquesta docència de veterinària, amb això s'aconsegueix un major autoaprenentatge i una millora en la formació de l'alumnat. En el marc publicitari, una altra forma alternativa ha estat la creació de la plataforma Publiradio.net, en què els alumnes aprenen de forma autònoma.

l'ordinador, la pissarra digital o altres mètodes". La clau seria, doncs, no preocupar-se per *empollar* continguts que podem trobar a Internet, i començar a centrar-nos en fomentar la capacitat d'enraonar i pensar per si mateix.

Classes en un blog

Una experiència innovadora és l'assignatura de lliure elecció Història Antigua a través del Cinema. Els seus professors, Jordi Cortadella i Borja Antela, han creat un blog on penegen els continguts de cada classe perquè els alumnes puguin seguir l'assignatura des de casa.

Això inclou penjar pel·lícules per al seu visionat *online*, que després els alumnes comenten al fòrum del campus virtual. Segons Cortadella i Antela, el punt fort d'aquesta assignatura és la

diversitat, ja que arriba a estudiants de totes les facultats que dialoguen entre si utilitzant els recursos de la xarxa.

La professora de la Facultat de Comunicació de la UAB, Elvira Teruel, té com a objectiu principal de la docència que els estudiants s'espolsin l'avorrimt mitjançant la motivació personal. Un dels mètodes que la professora utilitza per aconseguir aquesta meta és la comunicació directa amb l'alumnat. Teruel també aplica, en les seves classes, el sistema d'autoavaluació ja que, segons ha explicat, es tracta d'un treball de consciència on l'estudiant no s'atreveix a adulterar la seva nota.

➤ **Marina Caubet
Sílvia Alarcón
Ricard Nolla**

abril 2011

campus 21

La ONU ha proclamat aquest 2011 com l'Any Internacional de la Química. Per aquest motiu, la UAB ha programat tot un seguit d'actes relacionats amb aquesta ciència que s'estan duent a terme des del mes de gener. Les activitats estan dividides en quatre blocs, depenent del públic a qui van adreçades.

MÓNICA ROVIRA

➔ Imatge del **LABORATORI** de química de la UAB.

Posar la química a l'abast de tothom

L'objectiu d'aquestes jornades és apropar la química a la societat, -no només a l'estudiant-, i ensenyar la importància d'aquesta ciència com a eina per satisfer les necessitats de la societat. El públic a qui van dirigides aquestes activitats és molt ampli: podem trobar conferències per a

científics i d'altres per a un públic no especialitzat on s'explica la química de manera senzilla.

Ramon Alibés, organitzador de l'Any de la Química a la UAB, creu que la química té una imatge molt deteriorada entre la societat, i al llarg d'aquest any, es pretén que la gent canviï aquest

punt de vista. De fet, la química està molt present a les nostres vides, ja que estem formats i envoltats de components químics.

La primera activitat s'anomena *Química Interactiva*. Les jornades anaven dirigides als i a les estudiants de segon de Batxillerat. Del 17 de gener fins al 7

➔ Ramon Alibés, organitzador de l'Any de la **QUÍMICA** a la UAB.

➔ **La química** està molt present a les nostres vides, ja que estem formats i envoltats de components químics

➔ **800 estudiants** de Catalunya provinents de 36 instituts van assistir a aquestes xerrades

de febrer, aproximadament 800 estudiants de Catalunya provinents de 36 instituts van assistir a aquestes xerrades on s'explicava en què consisteix el grau de Química. També es va fer una pràctica als laboratoris de la UAB. L'esdeveniment va ser tot un èxit i la Universitat ho repetirà l'any vinent.

Actualment, està en curs el cicle de conferències *La Química t'envolta*, que consisteix en una sèrie de xerrades sobre química i energia orientades cap a professors d'institut amb l'objectiu d'actualitzar els seus coneixements.

Aquest cicle inclou el *Programa Argó*, que consisteix en tres sessions, amb dues conferències cadascuna que tracten un mateix tema. Un dels apartats més destacats d'aquest programa tracta sobre un tema de molt interès actualment: la química de dimensió nano. La Nanoquímica crea, desenvolupa i estudia objectes de dimensions nanoscòpiques.

Químics difonent Química és un conjunt de conferències més científiques que donen a conèixer la utilitat social de la química com a disciplina, destinades a la comunitat universitària.

L'última activitat que es farà és l'exposició *Gràcies a la Química*, que pretindrà mostrar el que ens aporta el món de la química, de manera senzilla i accessible a tothom. Es preveu que l'exposició s'inauguri el setembre.

Les conferències s'aniran realitzant al llarg de tot l'any, fins el mes de desembre. S'imparteixen a la Sala de Graus de la Facultat de Ciències i tenen una durada d'una hora, aproximadament. Tots els estudiants hi poden acudir sense haver de fer preinscripcions, ja que aquestes només les ha de realitzar el professorat. Per obtenir més informació sobre les properes xerrades podeu consultar el web de la Facultat de Ciències www.uab.es/ciencias/.

➔ **Laura Mas**
Marc Pastor

El passat dia 8 de març va ser el centenari del Dia de la Dona. La UAB, per celebrar-ho, va organitzar diverses activitats que van reflectir la implicació de la Universitat en aquest dia. Però, tot i això, el paper de la Universitat per commemorar la diada no sempre ha estat tan participatiu, ja que temps enrere la seva col·laboració era molt menor.

Més implicació en el Dia de la Dona

No fou fins al 2006 quan la UAB va donar un pas endavant per formalitzar el Dia de la Dona i institucionalitzar aquesta celebració. Prèviament a aquesta data, diverses organitzacions vinculades amb la Universitat realitzaven activitats independents amb motiu d'aquest dia. Una d'aquestes, dirigida pel PAS, organitzava xocolatades per al personal femení.

També, el col·lectiu antipatriarcal de la UAB, Dolça Lluita, va iniciar un seguit d'activitats, fa uns deu anys, en commemoració a la històrica lluita de

la dona. Una altra de les actuacions que es duïen a terme anteriorment a la UAB era el lliurament d'un premi commemoratiu a una dona amb una important trajectòria professional i personal. Aquesta actuació s'ha mantingut en el marc de la jornada institucional del Dia de la Dona, i el premi d'enguany ha estat per a la catedràtica del Departament de Física de la UAB, Maria Josefa Yzuel.

Pel que fa a la Setmana de la Dona organitzada pel SAF, es tracta d'una proposta força recent, iniciada el 2008.

Les seves activitats han estat fins ara força semblants, i l'única diferència que s'ha registrat ha estat que abans només hi tenien accés gratuït les dones, i ara els homes, acompanyats d'una dona, també poden gaudir de les portes obertes.

També cal remarcar el fet que la UAB ha estat la primera Universitat estatal en crear un pla d'acció per a la igualtat entre dones i homes. A banda d'aquestes actuacions puntuals, abans la UAB no s'involucrava com ara en el Dia de la Dona.

LAURA BACHS

➤ **Dolça Lluita**, va iniciar un seguit d'activitats, fa uns deu anys, en commemoració a la històrica lluita de la dona

➤ El premi d'enguany ha estat per a la catedràtica del Departament de Física de la UAB, **Maria Josefa Yzuel**

➤ Carolina Gala durant la **CONFERÈNCIA** del Dia de la Dona.

➤ Encara queda molt per avançar

En el marc de la VI Jornada Institucional del Dia de la Dona, celebrat el passat 10 de març, la directora de l'Observatori per a la Igualtat de la UAB, Carolina Gala, va remarcar que de cada quatre dones titulars, una és catedràtica, mentre que pel que fa als homes la xifra varia, i de cada 1,8 titulars, un és catedràtic. Gala també va dir que en la majoria de carreres, exceptuant l'àmbit tecnològic, les classes estan formades per més d'un 60% de dones. El rendiment acadèmic de les alumnes també és superior al dels homes: un 79% en el sector femení, respecte a un 72% en el sector masculí.

Centenari de la dona

La primera de les activitats celebrades en el centenari del Dia de la Dona, aquest 2011, fou la conferència *16 dones científiques* presidida per la doctora i directora de les empreses MATGAS i Carburos Metàlics, Lourdes Vega. Segons va explicar la doctora, el principal objectiu d'aquesta conferència era demostrar que "darrera de qualsevol nom de científica, sempre hi ha una dona que conjuga perfectament la ciència i la feina amb la vida personal". Durant la conferència, Vega va fer un diagnòstic de la situació actual de la dona, i va destacar el fet que, en el passat, a les classes de ciències no hi havia presència femenina mentre, en l'actualitat, la majoria són dones. Aquesta conferència també va anar

acompanyada d'una exposició en què les protagonistes eren les setze científiques seleccionades, on s'explicava la seva trajectòria professional i les seves recomanacions a les futures generacions de científiques.

D'altra banda, la Unitat d'Assessorament Psicopedagògic de la UAB va preparar una gimcana de gènere on les i els participants havien de realitzar un seguit de proves, com la creació d'un vídeoclip que reproduís els models de la feminitat o la creació d'un còmic que criticués la desigualtat de gènere.

També es van realitzar conferències com les *IX Jornades de Dones i Drets del grup Antigona, Dones i violències sexuals: trencant silencis*.

➤ **Sílvia Alarcón**

abril 2011

campus 25

LAURA MONEDERO

Gat Moix: L'esforç de pocs, solucions per a molts

El Gat Moix controla el nombre de gats que es troben a la Vila Universitària. Tot i comptar amb pocs voluntaris, la seva tasca és molt important per evitar la superpoblació dels animals.

Ja fa sis anys que es va iniciar el programa Gat Moix, des del Club de Residents de la Vila Universitària. Aquest club, que té com a objectiu la dinamització de la vida social, lúdica i cultural d'aquesta comunitat, pretenia, amb la creació del programa, controlar la colònia felina i evitar la seva superpoblació. I així va ser. Després de molt d'esforç per part del voluntariat, format normalment per estudiants de Veterinària de la UAB, actualment el nombre de gats de la Vila està quantificat, i fins i tot, segons explica

la coordinadora del programa, Helga Balaguer, els voluntaris distingeixen cadascun dels gats que hi habiten i els reconeixen a la perfecció.

El dia a dia del Gat Moix

El programa Gat Moix compta amb uns 40 voluntaris però, a la pràctica, són només dues o tres persones les que s'encarreguen de la cura dels animals. La seva tasca bàsicament consisteix en la captura dels felins dos cops a la setmana. Aconsegueixen la

abril 2011

cani
pus 26

➤ **El programa Gat Moix** compta amb uns 40 voluntaris, però a la pràctica són només dues o tres persones les que s'encarreguen de la cura dels animals

➤ **La Vila Universitaria i la UAB** tenen un acord de col·laboració, segons el qual les despeses de l'esterilització dels gats va a càrrec de la Universitat

➤ **L'HOSPITAL CLÍNIC** s'encarrega de la protecció dels gats.

➤ Una crida al voluntariat

La coordinadora del programa i estudiant de Veterinària, Helga Balaguer, ha expressat la necessitat de que més persones col·laborin com a voluntaris per tal de millorar la cura d'aquests animals i la seva protecció. Tot i que el nombre de persones inscrites és força elevat, a l'hora de participar activament, el nombre es redueix considerablement. Segons ha comentat, el perfil de persones que hi poden participar és "molt divers". Són totes aquelles persones apassionades dels animals, que tinguin una mica de temps lliure i moltes ganes de passar-s'ho bé, conèixer persones i viure una nova experiència.

captió d'aquests animals, molts cops salvatges, mitjançant uns *transportins* amb menjar dins per atraure'ls. Un cop capturats, els traslladen a l'Hospital Clínic Veterinari (HCV) fins que els esterilitzen i aprofiten per fer-los-hi una analítica completa.

Segons ha informat el responsable de comunicació del HCV, Dídac Segura, l'any 2010 es van capturar un total de 31 gats (18 femelles i 13 mascles). Tot i l'esforç del voluntariat, en aquests moments a la Vila encara falten per capturar cinc femelles que es resisteixen, segons ha explicat la coordinadora, a "caure en la trampa".

Suport al programa

La Vila Universitària i la Universitat Autònoma de Barcelona tenen un

acord de col·laboració, segons el qual les despeses de l'esterilització dels gats van a càrrec íntegrament de la Universitat. Aquesta despesa consisteix en el cost del material que s'utilitza durant la intervenció, que és a preu de cost i es fa a l'HCV. Aquest acord de col·laboració, a la vegada, també té un límit d'operacions a la setmana.

La col·laboració de la Vila Universitària consisteix a proporcionar al programa Gat Moix tot el material que necessiten per dur a terme, en les millors condicions, el control dels gats: gàbies, esprais per atraure a les femelles mitjançant la polvorització de les gàbies, suport logístic i tècnic...

➤ **Sílvia Alarcón**
Zaida Sánchez

abril 2011

campus 27

➤ **Més de la meitat** dels joves d'entre 15 i 24 anys se senten catòlics, tot i que només un 7% va a l'església

➤ **"L'espai universitari** és un mosaic ideològic i moral immens, on l'intercanvi cultural, intel·lectual i personal augmenta"

➤ **FESTA** de celebració dels 20 anys de l'SAFOR.

SAFOR, 20 anys de formació espiritual

L'entitat que vetlla perquè el debat religiós sigui present al campus de la UAB està d'aniversari. Són dues dècades d'activitat que demostren que els joves encara pensen en Déu.

Sota valors de constància i compromís en proporcionar assessorament espiritual, el Servei d'Assistència i Formació Religiosa (SAFOR) compleix el seu 20è aniversari. Una bona oportunitat per donar a conèixer la seva tasca en el campus. "L'espai universitari és un mosaic ideològic i moral immens, on l'intercanvi cultural, intel·lectual i personal augmenta", afirma Jordi Olivé i Currius, responsable del SAFOR UAB.

No volen convèncer a ningú. En lloc d'això, el SAFOR construeix un espai de conversa entre els universitaris, en

el qual es parla de Déu amb la màxima normalitat possible, en què no només es satisfan les necessitats del creient a través de pregàries i oracions sinó que també se senten les iniciatives que proposen els estudiants.

S'estableix, per tant, una relació bidireccional, un diàleg respectuós d'igual manera amb tradicions diferents. Es complementen, de fet, amb altres associacions religioses que desenvolupen també la seva activitat dins l'àmbit universitari, com els Grups Bíblics Universitaris (GBU) o l'Associació

abril 2011

campus 28

ARXIU SAFOR

➤ **Valors cinematogràfics**

El SAFOR ha organitzat, per quart any, un cicle filmic a la sala de cinema de la ETC amb pel·lícules que transmeten uns valors comuns. Aquest any s'han projectat "Invictus", "The blind side" i "Amazing Grace", que giren al voltant de la fermesa de personatges històrics que han lluitat pel bé comú. Cada projecció ha comptat amb xerrades prèvies presentades per col·laboradors del SAFOR i coordinadors d'altres fundacions no lucratives. Xerrades que deixaven obert un debat sobre els temes socials i ideològics tractats al film, vertebrats per un únic concepte: la lluita per aconseguir allò que es desitja.

➤ El SAFOR fa durant aquest any tot un seguit d'**ACTIVITATS**.

d'Estudiants Àrabs, mitjançant conferències conjuntes i altres activitats.

Activitats d'aniversari

El passat 16 de març va ser l'acte commemoratiu en què el SAFOR celebrava dues dècades d'inquietuds religioses i espirituals, acte que s'ha erigit no com un element aïllat i únic, sinó com un apèndix de multitud d'activitats culturals i lúdiques que el SAFOR ha organitzat per a aquest curs acadèmic 2010-2011. Una d'elles ha estat el curs sobre la dignitat de la persona, en què han participat 70 estudiants de tota la universitat.

Així mateix, ha estat l'entitat universitària qui s'ha encarregat de promocionar l'onzè Concurs Bíblic de Catalunya, amb la finalitat que els

alumnes s'impliquin activament amb la Bíblia com a font de valors humans i socials. Tot i que algunes d'aquestes propostes poden resultar atractives per als joves universitaris, la majoria presenten unes conviccions dubtoses o, directament, discordants pel que fa a la religió. "Els joves tendeixen a fugir del tema transcendental i l'índex de creients ha disminuït", afirma Olivé.

Dins d'aquest context, l'Informe Jóvenes españolas 2010 de la Fundació Santa Maria (Grup Editorial SM) confirma que hi ha pocs joves creients. Segons l'estudi, un 53,5% de joves de 15 a 24 anys es considera catòlic, un 42% com a no religiós, un 17% ateu, un 16% es mostra indiferent a la religió i un 2% creient d'una altra religió.

Pel que fa a l'Església, un 62% dels joves diu no assistir mai o pràc-

ticament mai a missa, mentre que un 7% ho fa amb regularitat.

Formació humana

En un moment en què la majoria de joves creients no són practicants, serveis com el que ofereix el SAFOR tracten d'incentivar la fe involucrant el jove universitari a través de propostes atractives. Perquè, tal com defensa el SAFOR, una de les funcions més importants de la Universitat no és només preparar bons professionals mitjançant una bona formació acadèmica, sinó també aconseguir en ells una bona formació humana.

➤ **Laura Monedero**
Ricard Nolla

Desenterrant el passat

A Catalunya s'han desenterrat més de 200 fosses comunes, però encara n'hi ha desenes de soldats republicans sense identificar. D'algunes se'n coneix l'existència, però no han estat localitzades.

➔ A l'exposició hi havia **REPRODUCCIONS** d'objectes trobats en fosses comunes, com aquestes botes de la sepultura de Prats de Lluçanès.

LAURA MONEDERO

Un rellotge de mà enterrat en una fossa a Prats de Lluçanès; unes botes verdes, gastades, d'un soldat republicà, i l'esferèidol relat del dietari d'un metge que va viure la tragèdia de la guerra civil. Aquestes són algunes de les reproduccions d'originals que es van poder veure a l'exposició *Fosses comunes: un passat no oblidat* durant el mes de març a la Sala d'Exposicions de la UAB.

A través de fotografies d'època, que mostraven la vida a les trinxeres, i de documents històrics, com les sentències dels Consells de Guerra del 1939, l'exposició desenterrava una part de la tragèdia de la guerra civil, la part de la nostra història soterrada en sepultures.

"L'objectiu de l'exposició era que la gent entengués realment què és una fossa, de quins tipus n'hi ha, i tota la feina que cal fer per obrir-la i fer la identificació dels cossos", explica l'antropòloga i professora de la UAB, Assumpció Malgosa, que juntament amb la historiadora Queralt Solé ha comissariat l'exposició.

Homenatge als qui no oblidem

Però aquest breu recorregut històric volia ser també un "reconeixement a les persones que han fet vàlid aquest títol de *no oblidat*" i "un homenatge

als qui van patir les desaparicions forçades", comenta Malgosa. Segons l'antropòloga, es tracta d'un passat que per a molta gent encara està molt present i que, de fet, "no s'hauria d'oblidar, perquè la història permet tenir una altra visió sobre el futur".

D'altra banda, l'exposició va servir perquè persones interessades es posessin en contacte amb el departament de la Universitat que porta la investigació de les fosses comunes, tant per demanar informació com per aportar-ne. I és que encara queda molt a desenterrar.

➔ **Marta Delcor**

abril 2011

**cani
pus 30**

Explorar el món de les possibilitats

LAURA MONEDERO

➤ **RAMON SERRA**
Creu que la UAB conjuga natura, arquitectura i coneixement

És sabut que la vida pot discórrer per múltiples camins i que, tot sovint, no tenim un control absolut del nostre destí. Un dia iniciés una carrera amb la convicció de poder-la assolir en els quatre anys ordinaris, però, per una cosa o altra, et trobes en el mateix punt en què vas començar. En el cas d'en Ramon Serra, un estudiant de Física de 36 anys, el motiu va ser la "recerca de respostes".

Amb 22 anys va emprendre la carrera de Física, però no va voler renunciar a certes coses sense abans esbrinar què li oferia el món, i la va posposar. "Malgrat que els estudis m'agradaven, les preguntes sobre qui era, què volia per mi i quins eren els meus somnis, ocupa-

ven massa el meu espai intel·lectual", explica. Mentrestant, va intensificar els seus estudis de piano compaginant-los amb la docència musical per a criatures, i després de sis anys –en un "rampell de pragmatisme"– va iniciar la carrera d'Arquitectura Tècnica. Entremig: aventures a la muntanya, jornades d'escalada, converses per arreglar el món, teatre, castellers, l'amor d'una dona... Amb ironia apunta: "He deixat de fer la resta". En Ramón recorda que estem "en el món de les possibilitats" i que no cal renunciar a certes coses d'avantmà.

Ara, tretze anys després, reprèn els estudis de Física, un camp poc sol·licitat entre el nou alumnat i que, segons diu, no compta, al contrari del que passa en

altres països, amb una aplicació "intelligent i útil per a la societat".

A banda de la feina i els estudis, en Ramon és actor de teatre amateur: "Fent teatre he gaudit una i altra vegada". També toca el piano i és un ferm defensor de la bicicleta com a transport que combina mobilitat amb compromís mediambiental i esport. "La bicicleta em fa mantenir la dosi de nen sa en un món adult", confessa. Per a la UAB només té bones paraules: "Em recorda a un monestir, però al segle XXI. Treball del coneixement, alt grau de serenor i natura... L'arquitectura al servei de l'home!".

➤ **Arnau Margenet**

abril 2011

campus 31

UAB

Universitat Autònoma
de Barcelona

Escola
de Postgrau

e
UABCEI
CAMPUS D'EXCEL·LENCIA
INTERNACIONAL

Postgrau UAB 2011/12 l'encertaràs

Més de 500 màsters, diplomatures de postgrau i doctorats
per fer un pas endavant en el teu futur professional.
Més de 500 opcions per encertar.

www.uab.cat/postgrau

